

ת"פ 48907/02/18 - מדינת ישראל נגד מ ר

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 48907-02-18 מדינת ישראל נ' ר

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מ ר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרית מרום ועו"ד שרית כץ

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד שמעון טננבלט

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת הדין מיום 3.12.18 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, במספר אישומים, כדלקמן:

- **באישום הראשון** - בעבירה של אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בעבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, ובעבירה של תקיפה בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין. לפי האישום הראשון, ביום 4.11.17, בשעות הערב, בהיותם של הנאשם והמתלוננת תחת השפעת אלכוהול, החל דין ודברים ביניהם על אודות מקלחת לבתם הקטינה. בעוד המתלוננת שכובה על הספה בסלון, תקף אותה הנאשם בכך שבעט בגבה בצד שמאל. בהמשך, בעוד השניים מקללים זה את זה, הלכה המתלוננת לחדר השינה בבית, כשהקטינה עמה, והנאשם הלך אחריה, תוך שהוא צועק ומקלל. בחדר השינה דחף הנאשם את המתלוננת אל המיטה ואיים עליה באומרו שאם לא תסתום הוא יהרוג אותה. בהמשך לכך, צעקה המתלוננת לבתם הבכורה, כי תזמין משטרה ולאחר מכן יצאה מחדרה. לאחר מספר דקות, שבה המתלוננת לחדר, והנאשם ניסה לתקוף אותה בכך שהושיט ידיו אל עבר צווארה, אך המתלוננת אחזה בידיו ומנעה ממנו לחנוק אותה, בעוד הבת מנסה להרחיקו מהמתלוננת. בהמשך, יצאה המתלוננת למרפסת הבית וסגרה את

דלת המרפסת העשויה זכוכית, בעוד היא מחזיקה בדלת ובכך מונעת מהנאשם לפתחה. בנסיבות אלה, בעט הנאשם בדלת וגרם לשבירתה. כתוצאה משבירת הדלת נחבלה המתלוננת ברגלה, בכך שנגרם לה חתך בכך רגל שמאל. לאחר מכן, יצא הנאשם אל המרפסת ותקף את מתלוננת בכך ששלח ידו אל פניה של המתלוננת.

- באישום השני - בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

לפי האישום השני, כחודשיים שלושה לפני יום 4.11.17, עת שכבה המתלוננת על מיטתה בבית עם הטלפון הסלולארי שלה, ניגש אליה הנאשם ואמר כי היא יותר מדי עם הפלאפון וכי ייקח לה אותו. בתגובה ענתה המתלוננת כי הוא לא ייקח לה את הפלאפון. בהמשך לכך, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שעלה על חזה עם ברכו, אחז בגרונה בעזרת ידיו, כך שלא הצליחה לנשום למשך מספר שניות.

2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 17.3.19, ציין כי הנאשם יליד רוסיה, בן 49 ואב לשתי בנות. הנאשם מתגורר אצל חברים בעיר רמלה ומגיע לדירת המשפחה מידי יום על מנת לפגוש את בנותיו. הנאשם מתאר קשר מצומצם וענייני עם המתלוננת הממוקד בצרכי בנותיהם בלבד, אולם השניים ממשיכים לנהל חשבון בנק משותף ולחלוק מטלות הקשורות לניהול המשפחה. בשנת 2001 החל הנאשם לעבוד בתחום הכימיה ועודנו עובד בתחום זה. הנאשם תיאר חינוך נוקשה של הוריו כדרך לעודד למידה והצלחה. הנאשם והמתלוננת עלו ארצה בשנת 1998. לדברי הנאשם, הם התמודדו עם משבר הגירה, קשיי שפה והיעדר תעסוקה של המתלוננת, לצד בעיות אמון בקשר הזוגי ודינמיקה של אלימות זוגית הדדית בעיקר סביב חינוך בנותיהם. עוד מסר, כי במצבי קונפליקט ודחק עלו גילויים של אלימות מילולית, פגיעה ברכוש ואלימות פיזית אחד כלפי השנייה.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם אינו מאופיין בדפוסים עבריינים מושרשים, אולם, בעל מודעות עצמית נמוכה, דימוי עצמי נמוך, קושי בולט ביכולת לווסת את דחפיו ולשלוט בהתנהגותו האלימה והפוגענית במערכת היחסים הזוגית. עוד התרשם שירות המבחן מבעיות מתמשכות של אלימות בין בני הזוג, חוסר תקשורת, בעיות אמון וקנאה, דפוסי שליטה של הנאשם לצד דפוסי הימנעות. כן העריך, כי ישנה תלות רגשית בין השניים וקשיים לסיים את היחסים הזוגיים. שירות המבחן מסר, כי הנאשם משתף פעולה, מגיע לפגישות ומבטא נכונות ומחויבות להשתלב בטיפול ולשנות דפוסי התנהגותו. לצד זאת, הנאשם צמצם מחומרת התנהגותו והתקשה להביע אמפתיה כלפי המתלוננת ובנותיו. להערכת שירות המבחן, יש צורך בשילוב הנאשם בטיפול ייעודי בתחום האלימות הזוגית. מכאן, התבקשה דחיה לבחינת התגייסות הנאשם להליך הטיפול.

4. בתסקיר משלים מיום 8.7.19 הוסיף שירות המבחן, כי בחודש מאי 2019 שולב הנאשם בטיפול קבוצתי ייעודי לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוג. הנאשם מגיע ביציבות לקבוצה ומגלה יכולת טובה לשיתוף פעולה. לצד אלו, התרשם שירות המבחן, כי הנאשם נמצא בתחילת ההליך הטיפולי וכי עליו להמשיך ולהעמיק בקשייו ולבחון את עמדותיו. עוד הוסיף שירות המבחן, כי לא עלה בידו ליצור קשר עם המתלוננת. שירות המבחן שוחח עם הבת הבכורה, אשר מסרה, כי המערכת הזוגית של הוריה היתה נתונה בקונפליקט מתמשך, אולם מאז שאביה עזב את הבית, הוריה הצליחו ליצור קשר תקין ומיטיב סביב גידול הילדים. אמה ממשיכה בחייה וכיום מנהלת זוגיות חדשה ולאביה יש תפקיד משמעותי בחייה. מכאן, המליץ שירות המבחן לסיים את ההליך המשפטי ולהטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה.

5. בתסקיר משלים מיום 26.9.19, הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם המשיך לגלות יציבות ומחויבות בהגעתו לטיפול הקבוצתי והוא קשוב לשיח הקבוצתי וללמידה מאירועי חיים. עם זאת, שירות המבחן

התרשם, כי הנאשם עודנו בשלב ראשוני בטיפול, מתקשה לקחת חלק פעיל בשיח הקבוצתי ולגעת בתכנים רגשיים ומתאפיין בנוקשות מחשבתית. גם במהלך תקופת הדחייה הנוכחית, לא עלה בידי שירות המבחן ליצור קשר עם המתלוננת. מכאן, חזר שירות המבחן על המלצתו. שירות המבחן לא המליץ לבטל את הרשעתו של הנאשם בהיעדר פגיעה קונקרטית.

6. בתסקיר אחרון מיום 27.11.19, הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם ממשיך להשתתף בטיפול הקבוצתי, וישנו שינוי מסוים סביב התייחסותו של הנאשם לטיפול ונטילת חלק פעיל יותר בקבוצה. להערכת שירות המבחן, השתתפות הנאשם בהליך הטיפולי מסייעת לו בהפחתת הסיכון. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות ומאסר על תנאי.

טענות הצדדים לעונש

7. לעמדת באת כוח התביעה, אין מקום לסיים את ההליך ללא הרשעה בשל מכלול הנסיבות ומשום שלא הוכחה פגיעה קונקרטית בנאשם.

8. עוד טענה באת כוח התביעה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות בקביעת מתחם העונש ההולם: הנאשם פגע במתלוננת בשתי הזדמנויות. באישום הראשון, הנאשם חנק את המתלוננת בנוכחות ביתם והזיק לרכוש. באישום השני, הנאשם עלה על חזה של המתלוננת עם ברכו ואחז בגרונה, כך שהמתלוננת לא הצליחה לנשום למשך מספר שניות.

9. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות בכל אחד מהאישומים, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים.

10. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם יליד 1970, נעדר עבר פלילי; מהתסקירים עולה כי הנאשם בתחילת ההליך הטיפולי ועדיין ישנם קשיים מול שירות המבחן.

11. מכאן טענה, כי אין לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בענישה שיקומית.

12. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות.

13. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לבטל את הרשעתו של הנאשם.

14. לטענתו, נסיבות ביצוע העבירות אינן כה חמורות כטענת התביעה וגם הפסיקה שהגישה התביעה, לעמדתו, אינה רלוונטית בשל נסיבותיה המחמירות.

15. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם נעדר עבר פלילי; לבני הזוג היו בעיות בזוגיות וכיום הם אינם מתגוררים עוד יחדיו, אולם הם מגדלים את ילדיהם במשותף. בני הזוג עדיין מנהלים חשבון משותף; אין כל מסוכנות הנשקפת מהנאשם; התסקירים הרבים שנערכו בעניינו של הנאשם מלמדים על השינוי שחל בו עקב ההליך הטיפולי.

16. עוד הוסיף וטען, כי הנאשם עובד 19 שנה בחברה גרמנית והרשעתו תביא לפיטוריו.

17. מכאן, עתר בא כוח הנאשם לסיים את ההליך ללא הרשעה ולצד זאת להטיל על הנאשם צו מבחן, ולחלופין, לאמץ את המלצת שירות המבחן.

18. לאור התסקיר האחרון, הוסיף בא כוח הנאשם, כי לאור ההתקדמות של הנאשם בהליך הטיפולי יש

צורך בצו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור.

19. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא מצר על מה שקרה.

דין והכרעה

האם יש מקום לביטול הרשעתו של הנאשם?

20. כידוע, בעניינו של בגיר, ההרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג. לפי ההלכה אשר נקבעה זה מכבר בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997). הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר התנאים הבאים: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; השני, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו גם: ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)).

21. עוד נפסק, כי על הנאשם המבקש לבטל את הרשעתו להראות שהותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי ולא די בהעלאת תרחיש שלפיו עלול להיגרם לנאשם נזק בעתיד (רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.13); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (31.12.12)).

22. במקרה הנדון, לא מתקיימים התנאים החריגים לסיום ההליך ללא הרשעה.

23. לפי כתב האישום, הנאשם נהג באלימות כלפי המתלוננת, בת זוגו, בשתי הזדמנויות. האישום הראשון כולל בעיטה בגבה של המתלוננת, דחיפה אל המיטה, איום על המתלוננת וניסיון להושיט ידיו אל עבר צווארה של המתלוננת. כן כולל האישום הראשון, בעיטה של הנאשם בדלת שהובילה לשבירתה ולפציעת המתלוננת ושליחת יד אל פניה של המתלוננת. האישום השני כולל עלייה של הנאשם על חזה של המתלוננת עם ברכו ואחיזה בגרונה למשך מספר שניות בכך מנע ממנה לנשום.

24. המדובר, אפוא, באלימות כלפי בת זוג ברף שאינו נמוך כלל ועיקר. בעבירות מסוג זה, דרך כלל, לא יסתיים ההליך ללא הרשעה.

25. נסיבותיו האישיות של הנאשם עומדות אמנם לזכותו, לרבות הודאתו, היעדר עבר פלילי ושיקום בו הוא נוטל חלק. עם זאת, אין המדובר בנסיבות אישיות חריגות ולא הוכח כי הרשעתו תפגע בשיקומו. למעשה, גם שירות המבחן אינו ממליץ לבטל את הרשעתו של הנאשם.

26. יתר על כן, לא עלה בידי הנאשם להוכיח פגיעה קונקרטית. הנאשם עובד בחברה גרמנית בתחום הכימיה במשך תקופה לא מבוטלת. בא כוחו של הנאשם צירף צילום מוויקיפדיה על אודות החברה (ענ/1). אולם, אין במסמך זה כדי להעיד על פגיעה קונקרטית ולא הוכח כי בשל הרשעתו יפוטל הנאשם ממקום עבודתו, אלא מדובר בהנחה תיאורטית בלבד.

27. לאור האמור, לא מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות ביטול הרשעתו של הנאשם. יש לקבוע, אפוא, את העונש ההולם את הנאשם.

קביעת מתחם העונש ההולם

28. הנאשם הורשע בביצוע עבירות אלימות כלפי המתלוננת. אולם, כל אחד מהאישומים הוא בגדר אירוע נפרד, שבוצע במועד נפרד ובנסיבות שונות. מכאן, יש לקבוע מתחם עונש נפרד בגין כל אחד מהאישומים

(ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15)).

29. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

30. הנאשם פגע בערכים החברתיים של הגנה על בטחונו ושלומו של אדם, לצד פגיעה באוטונומיה של הפרט שלא יופנה כלפיו מלל מאיים. לביצוע עבירות אלימות כלפי בת זוג חומרה מיוחדת שכן יש בעבירות מסוג זה כדי לפגוע בתחושת הביטחון הבסיסית של אדם בביתו פנימה. מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא בינונית בכל אחד מהאישומים, לאור מהות העבירות.

31. לפי מדיניות הענישה המקובלת הנוהגת ביחס לעבירה של תקיפת בן זוג, שהיא עומדת לבדה, מנעד הענישה נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו, למשל: רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16); ע"פ (ת"א) 40565-04-13 ס' א' נ' מדינת ישראל (16.9.13); ע"פ (מרכז) 33919-05-10 חימי נ' מ.י. לשכת תביעות שרון - פלילי (30.6.10); ת"פ (רח') 44035-08-17 מדינת ישראל נ' מדינה (14.1.19); ת"פ (רח') 4769-03-16 מדינת ישראל נ' נגה (4.12.17); ת"פ (פ"ת) 27916-06-11 מדינת ישראל נ' אלמלח (5.5.13); ת"פ (רמלה) 28150-05-11 מדינת ישראל נ' אלמגור (28.1.13)).

32. מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירה של תקיפה הגורמת חבלה בבת זוג, תקיפה בת זוג ואיומים, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה של 16 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: רע"פ 8833/15 רומי נ' מדינת ישראל (23.12.15); רע"פ 11/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.1.15); ת"פ (ק"ג) 3638-06-14 מדינת ישראל נ' פלוני (12.9.18) בפסקאות 14-15; ת"פ (קריות) 29942-06-18 מדינת ישראל נ' פלוני (6.8.18); ת"פ (כ"ס) 17552-08-14 מדינת ישראל נ' פלוני (17.11.16); ת"פ (כ"ס) 39117-09-12 מדינת ישראל שלוחת תביעות כפר סבא נ' פלוני (15.5.16)).

33. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום הראשון, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 16 חודשים, לצד ענישה נלווית. מתחם העונש ההולם את העבירה מושא האישום השני, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות.

העונש ההולם בתוך המתחם

34. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו ונטילת אחריות על מעשיו; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; הנאשם עובד בחברת "מרק" מאז 2001; בעקבות האירוע, עזב הנאשם את הבית, אולם הוא והמתלוננת מגדלים את בנותיהם במשותף ועודם מנהלים חשבון משותף;

מתסקירי שירות המבחן עולה, כי לאורך השנים הנאשם והמתלוננת התמודדו עם משבר הגירה, קשיי שפה והיעדר תעסוקה מצד המתלוננת, לצד בעיות אמון ודינמיקה של אלימות. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם אינו מאופיין בדפוסים עבריינים מושרשים, אולם, הוא מתקשה לווסת את דחפיו ולשלט בהתנהגות אלימה ופוגענית במערכת היחסים הזוגית. הנאשם שולב בהליך טיפולי ייעודי בתחום האלימות הזוגית החל מחודש מאי 2019. הנאשם מגיע

ביציבות למפגשים, אולם התקשה לקחת חלק פעיל בשיח הקבוצתי. הדיון נדחה מפעם לפעם על מנת להמשיך ולעקוב אחר הטיפול בו נטל הנאשם חלק ולבסוף העריך שירות המבחן השתתפות הנאשם בהליך הטיפול מסייעת לו בהפחתת הסיכון.

לאורך תקופה לא מבוטלת ניסה שירות המבחן ליצור קשר עם המתלוננת ללא הצלחה. עם זאת, שירות המבחן שוחח עם בתם הבכורה אשר מסרה, כי המערכת היחסים בין הוריה היתה נתונה בקונפליקט מתמשך ומאז שהנאשם עזב את הבית הצליחו השנים ליצור קשר תקין סביב גידולם. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות ומאסר על תנאי.

35. הנה כי כן, כי מירב הנסיבות נוטות לזכותו של הנאשם, לרבות הודאתו, היעדר עבר פלילי, יציבות תעסוקתית וההשקעה בחיי בנותיו. הנאשם גם נרתם להליך השיקומי, וזאת למרות הקשיים לשיתוף פעולה פעיל. מכאן, כי העונש ההולם מצוי בתחתית המתחמים. אולם, העונש שעליו המליץ שירות המבחן חורג ממתחמי העונש ההולם ולא מצאתי הצדקה ממשית לכך לאור הצירוף בין האישומים וחומרת העבירות, שאין ברף נמוך. לפיכך, יש להטיל על הנאשם מאסר קצר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

36. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 17.12.19, נמצא נאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.

סוף דבר

37. לאור האמור, **אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר לתקופה של חודש בדרך של עבודות שירות. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 6.2.20. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;

ד. צו מבחן למשך שנה;

רשמתי לפני נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינו וגזירת דינו מחדש;

ה. פיצוי בסכום של 2,000 ₪ שישולם למתלוננת, עדת תביעה 3. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-4 תשלומים, הראשון לא יאוחר מיום 1.2.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' טבת תש"פ, 01 ינואר 2020, במעמד הצדדים.